

મેઠે જનનિવાસ

ગુરુપીઠ ઠેઠ

ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ

ਅਕਸਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਹਰ ਵਾਰ ਅਸਮਾਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਪੰਨੇ ਜਰੂਰ ਖਾਲੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਖਾਲੀ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹਿਤਰ ਥਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗੀ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ। ਕੁਝ ਖਿਆਲ ਨੇ, ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਨੇ, ਕੁਝ ਜੁਆਬ ਨੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਰਾਹੀਂ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਆਪਣੇ ਜਨਮੇ ਧੀ ਪੁੱਤ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਮੋਹ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਏ ਤੇ ਚਾਹਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਤੇ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਲੱਗਣਗੇ।

ਆਪ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ gurk3090@gmail.com ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ...ਧੰਨਵਾਦ ਜੀ।

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ

ਰੂਹ ਦੀ ਸੁਣ :

ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਤੁਰਿਆ ਕਰ
 ਨਾ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਤੇ ਝੁਰਿਆ ਕਰ
 ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੋਚ ਕੋਈ
 ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਕੋਝਾ ਦੱਸਦੀ ਐ
 ਇਹ ਦਿਲ ਤੋਂ ਗਰੀਬ
 ਪਰ ਝੁੱਗੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੱਸਦੀ ਐ
 ਇਹ ਨਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇ ਕਿਸੇ ਸੱਚੇ ਦਾ
 ਝੁਠਿਆਂ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਵੇਖ ਕੇ
 ਉਦੇ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਨੱਸਦੀ ਐ
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਾ ਸੋਚ ...
 ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਕਰ ...
 ਜ਼ਹਿਨ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦੇ ...
 ਦਿਲ ਤੋਂ ਫੁਰਨੇ ਫੁਰਿਆ ਕਰ ..
 ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਿਆ ਕਰ ...
 ਨਾ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਤੇ ਝੁਰਿਆ ਕਰ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ :

ਦੁਨੀਆ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ..

ਨਾਲ ਨੀ ਜਾਣਾ ਪੈਸਾ ਧੇਲਾ ..

ਹਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵੀ .. ਇੱਥੇ ਹੀ .. ਛੁੱਟ ਜਾਣਾ ..

ਹਰ ਬੰਧਨ ਵੀ .. ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ..

ਫੇਰ ਕਿਉਂ .. ਜਿੰਦ ਤੜਫਾਈ ਏ ..

ਖੁਸ਼ ਰਹਿ ... ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ

ਕਿਉਂ ... ਹਰ ਗੱਲ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਈ ਏ ..

ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਏ ਜ਼ਿੰਦਗੀ..

ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਲੈ ਕਿਉਂ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਈ ਏ..

ਸਬਰ :

ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਉਸਦੀ ਕਿਉਂ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ...

ਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦੇ ਮਰਦੇ ...

ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਓ ...

ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਭਲਾਈ ਏ ..

ਜੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ..
 ਕਿਉ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗਵਾਈ ਏ ..
 ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖੇ ...
 ਇਕ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਉ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਏ ..

ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ :

ਆ ਏਸ ਵਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰੀਏ ...
 ਆ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ... ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰੀਏ
 ਬੀਤ ਗਏ ਵਿੱਚ ....
 ਸਭ ਦੀ ਸੁਣ ਲਈ..
 ਸਭ ਦੀ ਸਹਿ ਲਈ ..
 ਸਭ ਦੀ ਮੰਨ ਲਈ ...
 ਆ ਏਸ ਸਾਲ ... ਕੁਝ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਰੀਏ ...
 ਆ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ .... ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰੀਏ ..
 ਏਸ ਵਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰੀਏ ...

ਹੰਕਾਰ :

ਏਸ ਹੰਕਾਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰੋਲ ਜਾਣਾ ਬੰਦਿਆ ...

ਅਜੇ ਉੱਡਦਾ ਤੂੰ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨੀ ..

ਇੱਕ ਦਿਨ ਡਿੱਗੇਗਾ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਤੂੰ ਬੰਦਿਆ ..

ਮੈਂ ਮੇਰੀ .. ਨੂੰ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ ..

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਗਵਾਰ ਓ ਬੰਦਿਆ ...

ਜਿਸ ਦਿਨ ਖੇ ਲਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਨੇ ..

ਫੇਰ ਟੁੱਟੇਗਾ ਤੇਰਾ ਹੰਕਾਰ ਓ ਬੰਦਿਆ ..

ਸੁਪਨੇ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ :

ਕਾਸ਼ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ..

ਜਿੱਥੇ ਜਾਤ ਪਾਤ ਭਰਮ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਪਿਆਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ...

ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਵਾ ... ਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਵਸਦੇ ਹੋਣ ...

ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ... ਲੁੱਟ ... ਨਾ ਬੇਈਮਾਨੀ
ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮ ਹੋਵੇ
ਕਾਸ਼ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ।

ਭਲੇ ਵੇਲੇ :

ਦਿਨ ਓ ਸੀ ਬੜੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ...
ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੋਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕੰਮ ਧੰਦੇ ..
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ...
ਖੁਸ਼ੀ ਗ਼ਮੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ..
ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹਾਣੀ ਸੀ ਬੰਦੇ..
ਹੁਣ ਤਾਂ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਲਝਾਈ ਏ ..
ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਉਹ ਰੌਣਕ ਮੇਲਾ ...
ਦੂਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਜਿੰਦ ਤੜਫਾਈ ਏ ..
ਕਿਉਂ ਇਨਸਾਨ ਇਨਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ..
ਪ੍ਰੀਤ.. ਏਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਏ..

ਕੱਚੇ ਘਰ:

ਕੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ... ਕੱਚੇ ਵਿਹੜੇ ...

ਕੱਚੇ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਘਰ ਸੀ ...

ਇਕੱਠੇ ਸਾਰੇ ਰਲ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ..

ਨਾ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਦਰ ਸੀ..

ਅੱਜ ਕੱਲ ਪੱਕੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕੱਚੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ...

ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ...

ਦੋ ਭਰਾ ਨੀ ਰਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ...

ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾ।

ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ :

ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ..

ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਲੀ ਨਾ ....

ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਮਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ...

ਕਦੇ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਬੋਲੀ ਨਾਂ ...

ਜੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ...

ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ...
 ਕਦੇ ਵੀ ਤੜਫਾਈ ਨਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਹੇ ਧਨ ਲਈ ...
 ਖੁਸ਼ ਰੱਖੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰ ਦੇਈ ਸਾਰੇ ਚਾਅ ਪੂਰੇ ...
 ਦੇਖੀ ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਅ ਅਧੂਰੇ।

ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ :

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੀ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਤੇਰਾ ਤੇ ਕੀ ਮੇਰਾ..

ਦੇਵਨ ਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਦਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਵੱਡਾ ਜੇਰਾ..

ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਆਇਆ ਬੰਦਿਆ..

ਖ਼ਾਲੀ ਹੀ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ...

ਜੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ..

ਤਾਂ ਪਾ ਸਿਵਿਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰਾ ...

ਫੇਰ ਸਮਝ ਆਉ ਬੰਦਿਆ..

ਸੱਚੀਂ ਕੁੱਝ ਨੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ।

ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ :

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ...
 ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ..
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਇੱਕੋ ਰਟ ਲਗਾਈ ...
 ਦਾਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਮਨੋ ਭੁਲਾਈ ...
 ਅਸੀਂ ਭੁੱਲਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਭਾਰੇ ...
 ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰੇ।

ਰੁਲਦਾ ਕਿਸਾਨ :

ਕਿਸਾਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖ ਲਿਆ
 ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ....
 ਕਰਜ਼ੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਏ ..
 ਟਰੈਕਟਰ .. ਜਮੀਨ ... ਘਰ ਸਭ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੱਲੇ ...
 ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਕੋਈ ..
 ਅਸੀਂ ਰਹਿਗੇ ਕੱਲੇ .... ਹੋਗੇ ਝੱਲੇ ...
 ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ... ਕਰਦੀ ਨੀ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਚੱਲੇ ...

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਫਾਹੇ ... ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ....
 ਨੀ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ .... ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ..

ਬਲਾਤਕਾਰ :

ਪੜੇ ਲਿਖੇ .... ਅੱਜ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ..

ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ...

ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਅੱਜ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ..

ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ,

ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੀ ਮਾਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ..

ਲੀਡਰ ਕਰਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹਰ ਵਾਰ ...

ਭੁੱਲਦੇ ਹਰ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ...

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਦਲ ਗਏ ...

ਫੇਰ ਵੀ ਇਕੋ ਸਰਕਾਰ ...

ਘਪਲਾ ਵੱਡਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ .

ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ... ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ... ਮਹਿੰਗਾਈ ਘਪਲੇ

ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਹਿ ਗਏ ...

ਪਰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ ...
 ਹੁਣ ਉੱਠੋ ਸਭ ਸੋਈ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਰ ਜਗਾ ਲਓ ਲੋਕੋ ...
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਸ ਦੇ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਬਚਾਅ ਲਓ ਲੋਕੋ ...
 ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ...
 ਮੰਤਰੀ ਜੇਬਾਂ ਭਰਨ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇ .
 ਮੈਂਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹੈ ਬੱਸ ਏਹੋ ਬੋਲਣ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇ ...
 ਉੱਠੋ ਅਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਪ ਬਚਾਅ ਲਓ ...
 ਲੁੱਟਦੀ ਪੱਤ ਧੀਆਂ ਦੀ ਖੁਦ ਹੀ ਬਚਾਅ ਲਓ ...
 ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲਿਓ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਪਣੇ ਮੁੰਡੇ ਸਮਝਾ ਲੋ ....
 ਨਿੱਕੀਆਂ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਅ ਲਓ..
 ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਬਚਾਅ ਲਓ ..

ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸੋਚ :
 ਤੇਰੀ ਸੋਚ .. ਮੇਰੀ ਸੋਚ .. ਸਾਡੀ ਸੋਚ..ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ
 ਪਰ ਸਭ ਦੀ ਅਲੱਗ ਸੋਚ ... ਕਿਉਂ ?
 ਆਓ ਗਿਆਨ ਵਧਾਈਏ ..

ਸਭ ਦੀ ਸੋਚ ਵਧੀਆ ਬਣਾਈਏ ..
 ਫੇਰ .. ਤੇਰੀ ਸੋਚ .. ਮੇਰੀ ਸੋਚ ..
 ਸਾਡੀ ਸੋਚ.... ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ .. ਪਰ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਸੋਚ..

ਬੇ ਫਿਕਰਾ ਬਚਪਨ :
 ਜਾ ਉੱਡ ਜਾ ਮਨ ਦੇ ਪੰਛੀਆ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ...
 ਉੱਡ ਜਾ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹਵਾਂ ਵਿੱਚ ..
 ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਉਮਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ...
 ਉਹ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ .. ਕਿੰਨੀ ਸੀ ਪਿਆਰੀ ..
 ਨਾ ਫਿਕਰ ਸੀ ਕੋਈ ... ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ...
 ਹੁਣ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ..
 ਪੈ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਰਾਹੇ ....

ਦਲੇਰ :

ਜਹੂੰਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੇ ...

ਉਡੀਕ ਦੇ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ...

ਖੂਨ ਦੇ ਦੀਵੇ ਬਾਲ ਦੇ ...

ਲੱਭਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ...

ਲੈ ਲਏ ਇਨਸਾਫ ਕਦੇ ...

ਕੋਈ ਜਿਗਰੇ ਦਲੇਰ ਵਾਲਾ ....

ਸਦੀਆਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ ....

ਉਡੀਕ ਦੇ ਜਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ..

ਮਿਲ ਜਾਏ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ...

ਬਣ ਕੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਹਾ ...

ਤੁਰ ਪਵੇ ਬਹਾਦੁਰ ਬੰਦਾ ਬਣ ..

ਲੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਾਥ..

ਪੰਜਾਬ ਉਡੀਕਦਾ ਐਹੋ ਜਹੇ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ...

ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ :

ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ ...

ਦਾਦੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹੌਲ ਜਿਹਾ ਪਾਉਂਦਾ ਏ ..

ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ...

ਤੇ ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਡੇਕ ਤੇ ਪੀਂਘ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ...

ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ ...

ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਕਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣਾ ...

ਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਬਾਪੂ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਿਰ ਬੋਹਨਾ ...

ਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਾਦੀ ਦਾ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਲੈਣਾ ..

ਸਵੇਰੇ ਮੰਜੇ ਤੇ ਅੱਧ ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲੋਣਾ

ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ..

ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ।

ਲਿਆਕਤ :

ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜੱਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਖੁਦ ਨੂੰ ਪੜਿਆ ਕਰ ...

ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਵਾਰੇ ਮਾੜਾ ਬੋਲਦਾ ...

" ਖੁਦ ਦੀ ਕਿਤਾਬਾੜੇ "

ਲਿਆਕਤ ਦੇ ਮੋਤੀ ਜੜਿਆ ਕਰ ...

ਜਿੰਦਗੀ :

ਕਿਨੂੰ ਪਤਾ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣੀ ਕਿਵੇਂ ਆ

ਤਾਣੀ ਉਲਝੀ ਸੁਲਝਾਉਣੀ ਕਿਵੇਂ ਆ

ਚੰਗਾ ਆ ਬਿਨ ਸੋਚੇ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾ

ਖੁਦ ਦੇ ਜਖਮ ਲਕਾਉਂਦਾ ਜਾ

ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹਸਾਉਂਦਾ ਜਾ

ਖੁਦ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਜਾ

ਨਾਂ ਬੋਲ.. ਨਾਂ ਰੋ.. ਬਸ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਜਾ

ਅੱਜ ਏਦਾਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੀਚੇ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ...
 ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ... ਗਿਰ ਰਹੀ ਆ ਮੈ ...
 ਕੋਈ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ...
 ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ...
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋ ਬਚ ਜਵਾਂ ..
 ਨੀਚੇ ਹੀ ਨੀਚੇ ... ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ...
 ਗਿਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਆ ਮੈ ..
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ .. ਕੋਈ ਨਹੀਂ ... ਕੋਈ ਨਹੀਂ ... ਸਹਾਰਾ ...

ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ...
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਡੋਲ ਜਾਨੀ ਆ ...
 ਪਰ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ਰਹਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈ ...
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਰੋਨੀ ਆ ...
 ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈ ...
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਦਾਸ ਹਾਂ ...
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮਨਾਵਾਂ .. ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈ ...

ਸਭ ਦੀ ਸੁਣਾ ...
 ਅਪਣੀ ਨਾ ਸੁਣਾਵਾ ... ਚੁੱਪ ਰਹਾਂ ... ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ ..
 ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਸਭ ਦੇਖੀ ਜਾਵਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ

ਕਦੇ ਰੂਹ ਚੀਖਦੀ ਸੁਣੀ ਆ ..
 ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ...
 ਏਹ ਬੜੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਐ ...
 ਪਰ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ....
 ਰੂਹ ਤੜਫਦੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਏਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਰੂਹ ਦੀ ਚੀਖ

ਦਿਲ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੇ ..
 ਇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੱਜਣਾ...
 ਸਦਾ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਕਰੀਬ ..
 ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਏਹ ਜਹਾਨ ਸੱਜਣਾ ..

ਰੂਹ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸਕੂਨ .. ਜਦੋਂ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤੂੰ ..
 ਜਦੋਂ ਹੋਵਾਂ ਇਕੱਲੀ ..
 ਲੱਗਦਾ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਨ ਓ ਸੱਜਣਾ....

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...
 ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ...
 ਲੰਘਦੀ ਜਾਂਦੀ ਪਲ ਪਲ ...
 ਕੀ ਪਤਾ ਕਦੋਂ ਮੁੱਕ ਜਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...
 ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੀ ਲੈ ਸੱਜਣਾਂ
 ਹੱਸ ਲੈ ਖੇਡ ਲੈ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਲੈ ...
 ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਰੁੱਸ ਜਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...

ਕਦੇ ਕੁਝ ਪਾਅ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
 ਕਦੇ ਕੁਝ ਗੁਆ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਨਿਭਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ..

ਕਿਸਮਤ ਅਪਣੀ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
 ਬੈਠ ਕੇ ਵਖਤ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ...
 ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਮਾਅ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
 ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਕੇ ਵੇਖੇ ਸੁਪਨੇ ਸੱਚ ਬਣਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ..
 ਸਕੂਨ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ..
 ਫ਼ਿਕਰ ਹਰਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...

ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ..
 ਤੇੜ ਨਿਭਾਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ..
 ਨੀਯਤ ਸਾਫ ਰੱਖੀ ... ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਰੱਖੀ ..
 ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਰੱਖੀ ..
 ਮਤਲਵ ਖੋਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰੇਜ਼ ਰੱਖੀ ...
 ਸਾਡੀ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ...
 ਸੱਜਣਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਾ ਫਰੇਬ ਰੱਖੀ

ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਕਰਜ਼ ਬੜਾ ਏ ...

ਸੁਪਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨਾ ...

ਮੇਰਾ ਏ ਫਰਜ਼ ਬੜਾ ਏ ..

ਔਖਾਂ ਜੋ ਕੱਟੀਆਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ..

ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਦਰਦ ਬੜਾ ਏ ..

ਪਰ ਹੁਣ ਸ਼ੌਂਕ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ..

ਸਾਰੇ ਫਰਜ਼ ਮੈ ਪੁਗਾਉਣੇ ਆ ...

ਰੱਬਾ ਦੇਈ ਸਾਥ ਮੇਰਾ..

ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਮੈ ਨਿਭਾਉਣੇ ਆ .. *

ਰੋਕਣੇ ਨੇ..ਠੋਕਣੇ ਨੇ ..

ਤੂੰ ਹੀ ਰੱਬਾ ਟੋਕਣੇ ਨੇ..ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਨੇ ...

ਮੈਂ ਮਰਨਾ ਨੀ .. ਡਰਨਾ ਨੀ ...

ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਨਹੀਂ ...

ਮੈ ਬੋਲਣਾ ਨੀ..ਡੋਲਨਾ ਨੀ ..

ਦੁੱਖ ਹਰ ਕਿਸੇ ਅੱਗੇ ਫੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ..

ਤੂੰ ਮੇਹਰ ਕਰੀ .. ਭਾਵੇਂ ਦੇਰ ਕਰੀ ..
 ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ..
 ਤੂੰ ਹੀ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦਾਤਾ ..
 ਤੇਰੇ ਦਰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦਰ ਤੇ ਖਲੋਵਣਾ ਨਹੀਂ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿੱਦਾਂ ਚੁਕਾਈਏ
 ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦਾ ..
 ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ..
 ਵੇਖ ਲਿਆ ਖੜਕਾ ਕੇ ਬੁਹਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ...
 ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮਾੜੇ ਨਸੀਬ ਨੂੰ ...
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਗਈ ...
 ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਮਿਲੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ...
 ਬਸ ਇਕ ਇਹਸਾਨ ਹੋਰ ਕਰੀ ਦਾਤਾ ...
 ਦੂਰ ਨਾਂ ਕਰੀ ਚਰਨਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖ ਲਈ ਕਰੀਬ ਤੂੰ ...

ਜਦੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੋਏ ...

ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਇਕੱਲੇ ਸਹਿੰਦੇ ....

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਕੱਲੇ ਹੱਸੇ ਇਕੱਲੇ ਰੋਏ ..

ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖੋਏ ....

ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਦਿਲ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਏ ...

ਜਦੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੋਏ

ਓ ਮੇਰੇ ਦਾਤਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ..

ਵੇਖ ਕੇ ਅਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨੀ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ...

ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਤਾਂ ਪਾਤਾਂ ਇਕ ਓਂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ...

ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਖੰਡ .. ਭਟਕਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ..

ਅੱਜ ਤੇਰੀ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡੀਆਂ ਵਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ..

ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ .

ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਕੇ ਨਾਂ ਚਮਕਾਇਆ ...

ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਬਣਾਇਆ ...

ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨੀ ਆਇਆ ..

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਨੀ ..
 ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ...
 ਥੋਡੇ ਵਰਗਾ ਆਗੂ ਨਾਂ ਕੋਈ ਮਿਲਿਆਂ ....
 ਹੋਰਾਂ ਸਭ ਭਟਕਾਇਆ ..
 ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ ...
 ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ

ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਵੀ ਧੀ ਸਮਝੋ ...
 ਅਰਜ਼ ਕਰੇ ਇਕ ਧੀ ...
 ਇਹਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਕੀ ..
 ਏਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵਾਰ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਈ
 ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਮਝੋ ਪਰਾਈ ..
 ਧੀ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖ ਲਵੋ ਜਿਵੇਂ ਥੋਡੀ ਅਪਣੀ ਜੰਮੀ - ਜਾਈ
 ਏਹ ਪਿਆਰ ਲਈ ਤਰਸੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਤੜਫਾਈ

ਇਕ ਧੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਣ ਜ਼ਾਲਿਮਾਂ ..

ਕਿਉਂ ਏਹ ਰੀਤ ਚਲਾਈ ....

ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੋੜ ਕੇ ਕਿਉ ਕਰੀ ਪਰਾਈ ..

ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤੈਨੂੰ ਕੋਸ ਦੀ ਕਰਮਾਂ ਮਾਰੀ ...

ਪੇਕੇ ਘਰ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਵਿਚਾਰੀ

ਧੰਨਵਾਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਨਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਦਿੱਤਾ ...

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨੇ ਜਿਉਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨੂੰਨ ਦਿੱਤਾ ...

ਮਿੱਟ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟ ਗਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ...

ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗੁਮਾਨ ....

ਕਰੀਦਾ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ...

ਧੰਨਵਾਦ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਕੀਤਾ ਨਿਮਾਣੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ...

ਤੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇ ਏਹੋ ਸ਼ਿਕਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੇ ..

ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਨੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਰੇ

ਆਇਆ ਨੀ ਬੱਚਿਆ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੇ ..

ਕਿਵੇਂ ਜਿਉਣਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ

ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾ ਤੇਰਾ ਕੰਮਕਾਰ ਸੰਭਾਲ ਮੈਂ ..

ਜਿਨਾਂ ਬੱਚਿਆ ਨੂੰ ਰਲ ਮਿਲ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਆਪਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ..

ਅੱਜ ਉਹੀ ਰਹੇ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਬਿਖਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਵੇ ..

ਬੜਾ ਔਖਾ ਰਹਿਣਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇ ..

ਪਲ ਪਲ ਮਰਦੀ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਵੇ ..

ਤੂੰ ਕਦੀ ਮੁੜ ਨੀ ਆਉਣਾ ਤੇੜ ਦਿੰਦਾ ਮੈਂਨੂੰ ਏਹ ਖਿਆਲ ਵੇ ..

ਕੀਤੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ..

ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਏਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ..

ਫੇਰ ਵੀ ਹਰ ਥਾਂ ..

ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇਰੀ ਭਾਲਵੇ ...

ਸਾਥ ਦਿਉ ਰੱਬ ਜੀ ...

ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਆਏ .. ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ..

ਆਪਣੇ ਦਮ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾਮ ਤੇ ਕਮਾਵਾਂਗੇ ...

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਕਰਨੀਆਂ ... ਸਾਥ ਦੇਵੀ ਰੱਬ ਜੀ ...

ਬੋਲਦੇ ਜੋ ਅੱਜ .. ਚੁੱਪ ਵੀ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ...

ਰੂਮ ਬੰਦ ਕਰ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਡਰ ਕੇ ...

ਹਿਮੰਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਆ ... ਹੌਸਲਾ ਨੀ ਛੱਡਣਾ ...

ਸੋਚਿਆ ਤੇ ਬੋਹਤ ਆ ... ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ...

ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਆਏ .. ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁਣ ...

ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ...

ਬਾਬਲ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਮੈ ਜੰਮੀ ਜਾਈ ...

ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਕਿਉ ਕਰੇ ਪਰਾਈ ...

ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਰੌਣਕ ਮੈ ਸੁੰਨਾ ਹੋ ਜਾਉ ਵਿਹੜਾ ...

ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲਾਡ ਲਾਡਾਉ ...

ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸੁਣੂ ਗਾ ਕਿਹੜਾ..

ਧੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿੱਦਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇਰਾ ...

ਰੱਖ ਲੈ ਅਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਦਾ ਲਈ ...

ਕੀ ਏਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ .....

ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਏ ਏਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੂੰ ..

ਸਮਝ ਨੀ ਆਈ ਤੇਰੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ..

ਬੜੇ ਲੋਕ ਮਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਹੋਏ ..

ਕਿੰਨੇ ਮੈਂ ਪਰਖੇ ਤੇ .. ਕਈਆਂ ਨੇ ਪਰਖਿਆ ਮੈਂਨੂੰ ..

ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅੰਦਰੋ ਮੈ ..

ਉਂਜ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ...

ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਏਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਂਦੀ ਹਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ .

ਆ ਜਾ ਵਾਪਿਸ ਪੁੱਤਰਾ ..

ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਉਡੀਕਦੀ ਐ ..

ਤੂੰ ਮੁੜ ਘਰ ਨੀ ਆਇਆ...

ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਚੀਖਦੀ ਐ ..

ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਨੀ ਕੁਝ ...

ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ...

ਤੇਰੀ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਬਸੀ ਦਿਸਦੀ ਐ...

ਆਜਾ ਮੁੜਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ...

ਅਜੇ ਜਿਉਂਦੀ ਤੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਐ ..

ਹਰ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ

ਕੁੱਝ ਰਿਸਤੇ ਇੰਨੇ ਨਾਜੁਕ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ..

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ

ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ .

ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ..

ਤੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ .. ਬੜੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ...

ਪਰ ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਤੈਨੂੰ ..

ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨੀ ਰਿਹਾ ..
 ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਤੇਰਾ ...
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇਰੀ..
 ਫੈਸਲੇ ਤੇਰੇ ...
 ਜਿਸਮ ਵੀ ਤੇਰਾ ...
 ਰੂਹ ਵੀ ਤੇਰੀ ...
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਤੇਰੀ .....

ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ..
 ਇੱਕ ਨੂੰਹ ਵੀ ਇਕ ਧੀ ਹੈ ...
 ਅਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਕੇ..
 ਥੋਡੇ ਲਈ ਰਹੀ ਜੀਅ ਹੈ ....
 ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ...
 ਥੋਡਾ ਵੀ ਜੱਗ ਤੇ ਕੀ ਐ ...

ਐ ਮੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰਦਾ ਜਾ ..
 ਏਨਾ ਔਖੇ ਸੌਖੇ ਰਾਹਵਾਂ
 ਵਿੱਚ ਹਮਸਫਰ ਨਾ ਕੋਈ ..
 ਇਕੱਲਿਆਂ ਰਹਿ ਕੇ ਜਿੰਦਗੀ
 ਬੇਜਾਨ ਜੀ ਹੋਈ ..
 ਜਿਵੇਂ ਰੂਹ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕੋਈ ...
 ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਮੇਰਾ ..
 ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਆ ..
 ਐ ਮੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰਦਾ ਜਾ ....

ਕੌਣ ਅਪਣਾ ਕੌਣ ਪਰਾਇਆ ...
 ਏਹ ਭੇਤ ਉਲਝ ਗਏ ਨੇ ..
 ਮੈਂ .. ਹੀ ... ਮੈਂ .. ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ...
 ਦਿਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰੁਲ ਗਏ ਨੇ ..
 ਦਿਲ ਦੇ ਪੰਨੇ ਫਰੋਲ ਕੇ ... ਸਮਝ ਨਹੀਂ ..

ਕਿਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖਾਂ .. ਕਿਸ ਤੇ ਕਰਾ ਭਰੋਸਾ .. ..

ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ...

ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ...

ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਇਬਾਦਤ ..

ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ .. ਹੋਵੇ ..

ਬਸ ਐਹੋ ਇਕ ਚਾਹਤ ..

ਖੁਦਾ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ...

ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਰਹਿਮਤ ...

ਤੂੰ ਹੀ ਬਸ ... ਤੂੰ ਹੀ ...

ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ..

ਕਦੇ ਕਦੇ ਲਗਦਾ ਗੁਲਾਮ ਆ ਮੈਂ ..

ਕਦੇ ਕਦੇ ਮਨੋ ਮਨ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ..

ਕਦੇ ਕਦੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂ ਦਲੇਰ ਮੈਂ ..

ਕਦੇ ਕਦੇ ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਮਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ...
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਬੁਹਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆ
 ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ...
 ਤੂੰ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਨੀ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ...
 ਚਾਹੇ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਬੋਲ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਹ ਜਾਂਦੀ ..
 ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੋਲਿਆ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦਾ ...
 ਤੇ ਚੀਖ ਦਿਲ ਦੀ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੀ ..

ਮੈਂ ਇਕ ਕਿਤਾਬਾ ਸੀ ...
 ਜਿਸ ਨੂੰ " ਪੜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ... ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ "
 ਕੋਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ "
 ਅਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਆ

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ .. ਮੇਰੇ ਨਾਲ ..
 ਏਸ ਉਮਰ ਦੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ..

ਇਕ ਅਜਨਬੀ ਵਾਂਗ ਤੁਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਐ ...

ਹਾਂ ..... ਅਜਨਬੀ ਹੀ ਹੈ ...

ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...

ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ...

ਉਹ ਅਪਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ....

ਜਿਹੜੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ.. ਜੀ .. ਜੀ.. ਕਰਕੇ

ਅਪਣਾਪਣ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਆ ..

ਸਮਝ ਲਈ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਆ ..

ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਨਾ ਆਇਆ ਕਰੋ ..

ਮਤਲਬ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣਾ ..

ਏਹ ਅਸਲੀ ਰੰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਆ ..

ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ

ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸਾਂਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਨੇ ...

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ...
 ਅੱਜ ਕੱਲ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਇਨਸਾਨ ਦੀ
 ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਆ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ..

ਮੈਂ ਕਾਤਿਲ ਹਾਂ ...
 ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਾਤਿਲ ਹਾਂ ...
 ਰੀਝਾਂ ਦੀ ..
 ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ..
 ਸ਼ਧਰਾ ਦੀ ... ਕਦਰਾਂ ਦੀ ...
 ਚੰਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ..
 ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ...
 ਸਕੂਨ ਭਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੀ...
 ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ..
 ਹਾਂ ਮੈ ਕਾਤਿਲ ਆ ...
 ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਕਾਤਿਲ .

